

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֵׁת יִתְרוֹ י"ח שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רֵש"י

יִתְרוֹ מִצְטָרֵף לְעַם יִשְׂרָאֵל.

בְּקִרְוֹב נִרְאָה שְׁבַנֵי יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים לַחֲנוּת בְּהַר סִינַי.

כְּשִׁיתְרוֹ, חַמְיֹ (אָבֵא שֶׁל אֶשְׁתּוֹ) שֶׁל מֹשֶׁה שָׁמַע עַל קְרִיעַת יַם סוּף וְהַמְלַחְמָה בְּעַמְלֵק, הוּא הִגִּיעַ לְפָגֶשׂ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיד הַר סִינַי. הוּא יָדַע שֶׁהַמְלַחְמָה עִם עַמְלֵק גְּרָמָה לְחֻלְק מֵהָאֲנָשִׁים לְחֹשֶׁב שְׁבַנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא כָּל כָּן מִיְחָדִים וְרָצָה לְכַבֵּד אוֹתָם בְּבוֹאוֹ. יִתְרוֹ הֵבִיא אֶת צְפוּרָה וּבִנְיָהּ, גִּרְשׁוֹם וְאַלְעָזָר (מֹשֶׁה הִשְׁאִיר אוֹתָם בְּמִדְיָן כְּשִׁיצָא לְמִצְרַיִם כְּדִי לְהוֹצִיא מִשָּׁם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל).

כְּשִׁמֹּשֶׁה שָׁמַע שֶׁהֵם מִגִּיעִים, הוּא יָצָא לְקִרְאוֹתָם, לְפָגֶשׂ אוֹתָם, וְכַמוֹבֵן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם יָצְאוּ אִתּוֹ. מֹשֶׁה הִשְׁתַּחֲוָה, נִשְׁקָ אֶת חַמְיֹ וְנִכְנַס לְאָהֶל.

מֹשֶׁה רָצָה שְׁיִתְרוֹ יִתְגַּיֵּר וְיִהְיֶה יְהוּדִי, לְכֵן סָפַר לוֹ עַל כָּל הַנְּסִים שֶׁה' עָשָׂה.

יִתְרוֹ שָׂמַח מְאוֹד עַל כָּן שֶׁה' עָזַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְמִרוֹת שֶׁהוּא הִפִּיר אֶת כָּל סוּגֵי הָעֲבוּדָה זָרָה, הוּא הִחְלִיט לְהִתְגַּיֵּר וְלִהְיוֹת יְהוּדִי. (מֵאַחַר יוֹתֵר, אַחֲרֵי מִתֵּן תּוֹרָה, יִתְרוֹ יִקְרִיב קִרְבָּנוֹת וְיַעֲשֶׂה סְעוּדָה גְּדוּלָה לְזֻקְנִים).

תְּהֵלִים / יוֹם י"ח לְחֹדֶשׁ פְּרָקִים פ"ח- פ"ט

פֶּרֶק פ"ט מִתְחִיל בְּפָסוּק: "מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֲזָרְחִי" הָאוֹמֵר לָנוּ מִיְהוּ מִחֲבֵר הַפֶּרֶק הַזֶּה.

חִסְדוֹת מִסְבִּירָה שֶׁלֶשׁם "אִיתָן" יִשְׁנֶה מִשְׁמְעוֹת עֲמָקָה יוֹתֵר שְׁעֵלֵינוּ לְלַמֵּד מִמֶּנָּה. הַמְלָה אִיתָן מִשְׁמְעָה חֶזֶק. יִשְׁנֶם סָגִים שׁוֹנִים שֶׁל חֶזֶקָה. עֲצָמְתִי- שֶׁקִּשָּׁה לְהִלָּחֵם אִתּוֹ אוֹ יִצִּיב שֶׁקִּשָּׁה לְדַחֵף אוֹתוֹ. יִשְׁנֵנו חֶזֶק- שְׁאֵף דָּבָר לֹא יְכוּל לְשִׁבֵר אוֹ לְהַזִּיז אוֹתוֹ וְזֶהוּ אִיתָן.

לְכָל נִשְׁמָה יֵשׁ אִיתָן, זֶהוּ חֶלֶק מֵהַנְּשָׁמָה שִׁישׁ בּוֹ הַכֹּחַ לְעוֹלָם לֹא לְזוּז לֹא מִשְׁנָה מֵה כָּלֶם מִסְבִּיב יִנְסוּ לַעֲשׂוֹת, הַחֶלֶק הַזֶּה לֹא נוֹתֵן לְנִשְׁמָה לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר נֶגֶד רְצוֹן ה'. הַחֶלֶק הַזֶּה נִקְרָא, הַיְחִידָה שֶׁל הַנְּשָׁמָה, הַחֶלֶק הַמוֹכֵן אֶפְלוֹ לְמָסוֹר אֶת הַנְּפֶשׁ לְמַעַן ה'.

בְּעֵצָם, הַמְלָה אֵיתָן מִרְכַּבַּת מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַמְלָה תִּנְיָא! זוֹ אַחַת הַסְּבוֹת שֶׁמִּסְבִּירִים מִדּוּעַ הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן פִּתַּח אֶת סִפְרוֹ בְּמֵלֶה זֶה. הַיּוֹת וְהִיא הַחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַנְּשִׁמָּה, וְסִפְרָה הַתִּנְיָא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כִּיצַד לְעוֹרֵר חֶלֶק זֶה.

תִּנְיָא / לְקוּיֵי אִמְרִים פֶּרֶק כ"ג (ח"י שְׁבַט שָׁנָה מְעַבְרָת)

ה' רוֹצֵה שֶׁכֵּל יְהוּדִי יוֹכַל לִהְיוֹת בִּינוֹנִי. לָכֵן בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ יֵשְׁנוּ כַּח מִיַּחַד הַנִּקְרָא אֶהְבָּה מְסֻתֶרֶת, שֶׁמִּכֵּין אוֹתָנוּ לְמִסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ לֵה'. הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כִּיצַד לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַח הַזֶּה כְּדִי לְהִתְרַחֵק מִכָּל עֲבָרָה שֶׁהִיא. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת כַּח מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ אוֹמֵר הָאֲדָמוֹר הִזְקָן שֶׁיִּשְׁנָם מִסִּפְרָ דְּבָרִים שֶׁעֲלִינוּ לְדַעַת.

1. בְּאִפְסָן טְבַעֵי לִיְהוּדִי יֵשׁ כַּח בְּנִשְׁמָה שֶׁלּוֹ שֶׁתְּמִיד רוֹצֵה לִהְיוֹת יַחַד עִם ה'. רְצוֹן זֶה הוּא חֶזֶק יוֹתֵר אֶפְלוּ מִיֵּצֵר הַחַיִּים. הַרְגֵשׁ הַזֶּה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נִמְצָא בְּמִצַּב שֶׁל תְּרַדְמָת, אֲבָל מִתְעוֹרֵר אִם הָאָדָם מִבֵּין שֶׁמִּישֶׁהוּ מְנַסֶּה לְהַפְרִיד אוֹתוֹ מֵה' חֵס וְשְׁלוֹם.
2. אַחְדוֹת ה'- כָּל הָעוֹלָם בְּטַל לֵה', וְרַק הַצְּמִצּוּמִים גּוֹרְמִים לְעוֹלָם לְחוּשׁ שֶׁהוּא מְשֻׁהוּ חֲשׂוֹב בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ.

בְּפֶרֶק זֶה הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כִּיצַד כְּאֲשֶׁר אָנוּ מְקִימִים מְצוּהָ אוֹ לּוֹמְדִים תּוֹרָה אָנוּ מְרַגִּישִׁים אֶת אַחְדוֹת ה'. אֲבָל כְּאֲשֶׁר יְהוּדִי עוֹבֵר עֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, הַנְּשִׁמָּה שֶׁלּוֹ מְרַגִּיֶּשֶׁה נִפְרָדֶת מֵה'. הַיּוֹם אָנוּ לּוֹמְדִים שֶׁהַסְּבָה שֶׁה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם הִיא כְּדִי שֶׁיְהוּדִי יִקְיָם תּוֹרָה וּמְצוּוֹת. כְּשֶׁמְקִימִים מְצוּוֹת מְרַגִּישִׁים אֶת הַיּוֹת ה' אֶחָד!

הַיּוֹם יוֹם / י"ח שְׁבַט

הַיּוֹם הַרְבֵּי מְסִפֵּר עַל עוֹד מְאֹמֵר מְעַנֵּן בְּתוֹרָה אוֹר. מְאֹמְרוֹ שֶׁל הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן נִקְרָא "וּמְרִיאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם" וּמְבַסֵּס עַל הַמְאֹמֵר הַרְאִשׁוֹן שֶׁהַמְּגִיד אָמַר כְּשֶׁנִּהְיָה לְרַבִּי (חַג הַשְּׁבוּעוֹת תֵּרַכ"א). לָכֵן עֲבוּר חֲסִידֵי הַמְּגִיד (כְּגוֹן הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן) הַמְאֹמֵר הַזֶּה הָיָה כְּמוֹ שֶׁמְאֹמֵר בְּאֵתִי לְגַנִּי הוּא לְגַבִּינוּ.

הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן לֹא הָיָה נוֹכַח כְּשֶׁהַמְּגִיד אָמַר אֶת הַמְאֹמֵר, אֲבָל שָׁמַע אוֹתוֹ מֵר' מְעַנְדֵּל הוֹרְדוֹקֵר שֶׁהָיָה שֵׁם. הָאֲדָמוֹ"ר הִזְקָן אָמַר מֵאַחֵר יוֹתֵר אֶת אוֹתוֹ הַמְאֹמֵר וְהַסְבִּיר אוֹתוֹ בְּדֶרֶכּוֹ.

הָאִם הַתְּבַלְבַּלְתֶּם מִדּוּעַ דְּבַרְנוּ עַל מְאֹמֵר לְפָרֶשֶׁת בְּשֶׁלַח **מְלַקוּטֵי תּוֹרָה** וְהַיּוֹם אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים עַל מְאֹמֵר לְפָרֶשֶׁת יִתְרוֹ **בְּתוֹרָה אוֹר**? מִדּוּעַ הַמְּגִיד אָמַר מְאֹמֵר מְפָרֶשֶׁת יִתְרוֹ בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת? הַתְּשׁוּבָה פְּשׁוּטָה מְאֹד.

יֵשְׁנָם מְסִפֵּר מְאֹמְרִים בְּלְקוּיֵי תּוֹרָה, לְפָנֵי פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, וְאֶחָד מֵהֶם הוּא הַמְאֹמֵר עָלָיו לְמִדְּנוּ אֶתְמוֹל. וְעַל מֵה מְדַבֵּר בְּפָרֶשֶׁת יִתְרוֹ? מֵתָן תּוֹרָה שְׂאֵרַע בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת.

כָּל ה"הַיּוֹם יוֹם" הָאֵלוּ הַמְּדַבְּרִים עַל תּוֹרָה אוֹר וְלִיקוּטֵי תּוֹרָה, מְרַאִים לָנוּ עַד כְּמָה חֲשׂוֹב לְחֲסִיד לְלַמֵּד אֶת ה"פְּרִשָּׁה הַחֲסִידִית".

סִפְרֵי הַמְּצוּוֹת / מְצוּוֹת עֵשֶׂה רַמ"ה

הַמְּצוּהָ הַיּוֹמִית, **מְצוּוֹת עֵשֶׂה רַמ"ה**, הִיא עַל אָדָם שֶׁמוֹכֵר אוֹ נוֹתֵן מְשֻׁהוּ לְאָדָם אַחֵר. הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת שֶׁיֵּשׁ לְקִנּוּת אֶת הַדְּבָר, עַל יְדֵי שֶׁמְרַאִים שֶׁהוּא שֶׁיֵּךְ לְאָדָם שֶׁקָּנָה. אַחַת הַדְּרָכִים הִיא עַל יְדֵי שֶׁמְגַבִּיֵּהִם

רמב"ם / הלכות שכנים פרקים י"ג, י"ד. שלוחים ושותפין - פרק א'

ברמב"ם היום מסיימים ללמד את ההלכות על שכנים ומתחילים ללמד את ההלכות ביצד ממנים אדם לשליח ועל שתפות.

פרק י"ג - לומדים עוד על בר מצרא- השכן שמקבל את זכות הראשונים לקנות את השדה הסמוכה אליו. לומדים שאדם יכול לתת מתנה, הוא לא חייב לתת אותה לשכן- הוא יכול לתת זאת למי שירצה. אבל אם הוא מעניק את שדהו במתנה רק כדי להתחכם על השכן, לשכן יש את הזכות לקנות זאת ממנו.

לכן השאלה של אתמול בין משה למלאכים נענית בתשובה היום- ה' יכול לתת את התורה למי שרוצה בתור מתנה, ואין חובה שזה יהיה לשכן.

בנוסף באמת בני ישראל הם השכנים הקרובים לתורה, היות שהתורה מדברת במצוות מעשיות שאותן נתן לקים רק כאן בעולם. המלאכים נאלצו להסכים בסוף שהתורה שיכת לעם ישראל.

פרק י"ד - מסיים את הלכות השכנים. לומדים שבר מצרא הוא תקף רק לשכן הצמוד. לומדים גם על הסבה של ההלכה שאדם צריך להתנהג בראוי (מענטש) ולתת את ההזדמנות לקניה למי שהכי עשוי לרצות זאת.

כעת מתחילים הלכות שלוחים ושותפים:

בפרק א' - לומדים שבאשר אדם שולח שליח לעשות משהו זה כמו שהאדם עצמו עשה זאת, אם השליח קים את ההוראות במלאם.

לכן אם מישהו שולח שליח לקנות שדה, באשר השליח קונה זאת, השדה שייך למי ששלח אותו.

זרכי החסידות / אהבת ישראל

פעם הגיע חסיד לרבי הרש"ב ליחידות, הוא התלונן שהרופא אמר לו שעליו לעשות דבר מסוים כדי שיהיה בריא יותר, ומה שהוא אמר, מכאיב לו.

הרבי הרש"ב אמר לו: נראה לי שעוד לא התחלת לקים את מצות אהבת ישראל כפי שצריך.

החסיד תהה, למה התכוון הרש"ב. והרש"ב המשיך- אתה חושב שאהבת ישראל הפונה היא רק לרקד עם יהודי אחר בשמחת תורה? אהבת ישראל יכולה להיות מאד קשה, או אפלו להכאיב. אם היתה לך באמת אהבת ישראל היית מתרגל לדברים שהם קשים או כואבים והתרופה לא היתה מפריעה לך באותה מדה.

לפעמים אהבת ישראל יכולה להיות מאוד קשה, למשל אם אדם אחר לא התנהג אליו יפה, לא קל לאהב אותו, אבל זה מהות תפקידם של התורה והמצוות.

תפלה / שים שלום (חלק ב')

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בברכת "שים שלום" אומרים: "ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך". מדרש פסיקתא רבא מסביר שאור ה' הפונה לאורו של משיח. איך נקבל את אורו של משיח? באשר ה' יוכל לברכנו בלנו כאחד.

בְּאִשֶׁר יֵשׁ בֵּינֵינוּ אֲחֻדוֹת, מְגִיעַ לָנוּ אֶת הָאֹר שֶׁל מְשִׁיחַ. אוֹמְרִים זֹאת בְּבִרְכָה הָאֲחֻרוֹנָה לֹא רַק בְּגִלְל שְׁשָׁלוֹם הוּא הַכְּלִי לְכָל הַבְּרָכוֹת אֲלָא גַם בֵּינּוֹן שְׁשָׁלוֹם הוּא הַכְּלִי לְכָל הַסְּבָה לְשִׁמְהָ הָעוֹלָם נְבִרָא: שְׁאֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ יֵאִיר בְּעוֹלָם.

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / לְמוֹד עֵינֵי מְשִׁיחַ וּגְאֻלָּה

מְקַדָּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סְבַתְנֵי הָאֵהוּבָה מֵרַת מְרִים צִימְעַל בֵּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

אֲחַת הַדְּרָכִים שֶׁהֵרְבִי לְמַד הִיא שְׁאֲפָשֶׁר לְהַזְכִּיר אֶת הַגְּאֻלָּה עִם מְצוּהַ תְּמִידִית אוֹתָהּ מְקִימִים כָּל הַזְּמַן: בְּאִשֶׁר נוֹתְנִים צְדָקָה אֲפָשֶׁר לְחֻשׁוֹב עַל הַמְּלִים שֶׁל חַז"ל: "גְּדוּלָה צְדָקָה שְׁמִקְרַבֶּת אֶת הַגְּאֻלָּה"- לְצְדָקָה יֵשׁ כַּח לְקָרֵב אֶת בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ.

כֵּן, בְּכָל פַּעַם שְׁנוֹתְנִים צְדָקָה, לוֹמְדִים וְחוֹשְׁבִים גְּאֻלָּה.